

HOMOMONUMENT

Thema's: Herdenken nu, Homoseksualiteit, Vrijheid

Locatie: Amsterdam, Nederland

Door: Lars Brinkman

Dit verhaal speelt zich af tijdens Bevrijdingsdag, bij het Homomonument in Amsterdam. Wat weinig mensen weten, is dat er tijdens de Tweede Wereldoorlog een grote daling is geweest in de vervolging van homoseksuelen in Nederland. Sterker nog, de homo-scene leek in de bezettingstijd zelfs te floreren. Hoe zit deze geschiedenis eigenlijk in elkaar? Wat betekende het om homoseksueel te zijn tijdens de Tweede Wereldoorlog?

Deze tekst is als monoloog te spelen, of te verdelen onder meerdere acteurs

ACTEUR

Het is 5 mei 2011
Ik ben achttien jaar
Ik sta op het Homomonument
Ik heb een appje gekregen van een vriend van me
Hij vraagt of ik mee kom naar het Homomonument,
het is Bevrijdingsdag, en er is daar een feestje
Ik ben nu ongeveer een jaar uit de kast,
ik ben een beetje de homoscene hier in Amsterdam aan het
verkennen,
maar ik ben nog nooit bij het Homomonument geweest
Dus ik stap op mijn fiets en als ik aankom bij de Westermarkt,
is het enige wat ik zie een enorme feestende massa
Waar dat monument nu precies staat, zie ik niet
Maar ik meng me in het feestgedruis, ga naar mijn vrienden toe,
we bestellen een biertje, en we beginnen wat te dansen
Ik kijk om me heen; ik zie twee blonde jongens met elkaar kussen,
daar twee meisjes, op het podium staat een drag queen naast de
DJ,
de muziek is goed en het zonnetje schijnt
Het is een mooie dag
Een paar biertjes later sta ik op een verhoging te dansen
Ik kijk naar beneden en ik zie een enorme roze granieten driehoek
Ik sta op het Homomonument te dansen
En dan realiseer ik me pas wat dit feestje is

Dit is een feest om onze vrijheid te vieren
We zijn vrij
Ik kan met hem zoenen of met haar, of met hen, of met allemaal
tegelijk
en niemand zou daar op dit moment raar van opkijken
Iedereen hier is vrij
En op dat moment zie ik mezelf op die roze driehoek staan
En tegelijkertijd zie ik mezelf op diezelfde plek staan op 5 mei 1940

Zou ik hier aan het dansen zijn?
Zou ik me even vrij voelen als nu?
En vijf dagen later, als de Duitsers Nederland binnenvallen?
Of een maand later,
zou ik hier op de Westermarkt hand in hand lopen met mijn vriend?
Of zou ik met mijn vriend hier aan het water zitten
en hem een kus op de wang durven geven?
Of wacht, ik zou denk ik helemaal geen vriend hebben,
want waar zou ik iemand in 1940 moeten ontmoeten?
Ik denk niet dat de Reguliersdwarsstraat nu al vol zit met
homokroegen
Zijn homocafés trouwens niet sowieso illegaal
onder de bezetting van de Duitsers?
Misschien moet ik trouwens onderduiken?
Ik ben niet Joods, maar ik ben wel homoseksueel
Dan word je toch gewoon opgepakt en in een concentratiekamp
gestopt?

Maar, aan de andere kant, hoe zouden ze aan me zien dat ik homo
ben?

In mei 2019 ging de voorstelling 'Männerbund' in première in theater Frascati in Amsterdam (spel: Lars Brinkman – coach: Martijn de Rijk). Een voorstelling waarin Lars Brinkman, zelf homoseksueel, op zoek ging naar de geschiedenis van homoseksualiteit ten tijde van de Tweede Wereldoorlog. Hij deed onderzoek naar historische bronnen en verslagen van ooggetuigen, en ging in gesprek met historici. Met de voorstelling liet hij het publiek met hem meedenken over zaken die niet simpelweg eenduidig zijn.